

Téma týdne

Sochu sice pod vodou nenašli,

Příležitost procvičit si evakuaci pasažerů z velké lodi uprostřed jezera se nenaskytne každý den. I proto si lipenští vodní záchranáři, a spolu s nimi potápěči, pochvalují akci, která minulou sobotu k základně v Dolní Vltavici přilákala i policejního prezidenta.

Pokus najít a vy-zvednout z bývalého koryta Vltavy, jež před necelými šedesáti lety zaplavily vody lipenské přehradní nádrže, nevyšel. Ale vodní záchranáři z toho těžkou hlavu nemají. „Nám to vůbec nevadí, viděl jsem to od začátku padesát na padesát,“ říká Milan Bukáček. Ten velí krumlovským vodním záchranářům, kteří se společně s rakouskými kolegy pustili do této příhraniční operace, financované z Fondu malých

projektů EU z programu Interreg V-A. „Akci hodnotím velmi dobře, měla přínos nejen pro nás, ale hlavně pro veřejnost. Dozvěděli jsme se spoustu věcí z historie Dolní Vltavice od historika Františka Záhory i pamětnice Eriky Zemanové, i to, jak zatopení Lipna ovlivnilo tento region.“

CVIČILI EVAKUACI

Sami vodní záchranáři měli celé odpoledne o práci postaráno. „Procvičili jsme si vyhledávání v těžkém terénu, navíc ve spolupráci s kolegy z Rakouska,“ přibližuje Milan Bukáček. „S tím souvisí také přeprava potápěčů na místo ponoru a součinnost s podpůrným týmem. Souběžně s tím jsme cvičili nalodování a odvoz lidí z lodi ve větru. Zachraňovali jsme přes šedesát pasažerů, kterými se na chvíli stali návštěvníci akce. Návčik součinnosti mezi kapitánem lodi a námi se hodí

SOCHA SV. JANA NEPOMUCKÉHO stávala v Dolní Vltavici u mostu.

Foto: archiv

pro jakoukoli evakuaci.“ Kynologové a mladí vodní záchranáři divákům předvedli ukázkou výcviku, všechny potěšila i návštěva policejního prezidenta Jana Švejgara, který sem zaskočil ze Šumamana v Přední Výtoni.

MEDAILI VRACET NEMUSÍ

„Nikomu se nic nestalo, všechno klaplo tak, jak mělo, já jsem spokojený,“ pochvaluje si zpětně i Jiří Urban, který měl na starosti potápěčskou část akce. Před pokusem o nalezení utopené sochy přede všemi diváky prohlásil, že když sochu nenajdou, vrátí medaili za zásluhy, kterou mu chvíli předtím udělil Milan Bukáček. „Nabízel jsem mu to, ale prý si ji můžu nechat,“ směje se. Jeho cílem bylo zajistit, aby bylo pátrání po soše pod vodou v první řadě bezpečné a ve druhé řadě funkční. Na přípravě drah na dně Lipna strávil mnoho hodin, hlavně s kolegou-potápěčem Tomášem Dvořákem. „Jako zkušenost to bylo vynikající i pro mě osobně. Podobné akce se moc často nenaskytanou. Měli jsme dost času si s tím vyhrát a dobře jsme všechno připravili. Jen ta viditelnost byla mizerná, ale s tím se v Lipně musí počítat,“ vysvětluje. „Určitě by se v pátrání po soše dalo pokračovat, ale na tom svět nestojí.“

PŘED PRVNÍM PONOREM. Jako první se pod hladinu Lipna, do téměř třináctimetrové hloubky, vydali dva potápěči z Österreichische Wasserrettung. Připraven se vzduchem na lodi sedí potápěč/záchranář Tomáš Dvořák. Foto: Deník/Zuzana Gabajová